

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan srečer, izimai nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po jeden mesec 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnjava je v Rudolfa Kirbiša hiši, "Gledališka stolba".

Upravnju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“ zboruje v nedeljo dne 18. decembra ob 11. uri dopoludne v prostorih „Dramatičnega društva“ v Ljubljani.

O novem občinskem zakonu.

(Iz okolice Ljubljanske.)

Novi občinski zakon, katerega ima letošnji deželni zbor vsprejeti, mej občani našega okraja mnogo razgovora prizadeva, a ni slišati ni jednega, kateri bi novo osnovo občin odobral, le nekateri po časti nadžupanske blepeči se skrivajo molče v kote, iz katerih bi jih moral po njih mnenji plebiscit poklicati na svetlo. Novi načrt občinskega zakona se pri utemeljenji nagibov posebno na to opira, da so mnoge za blagor ljudstva in za povzdigo kmetijstva izdane deželne postave, kakor o obrambi poljščine, cestni policijski red, postava o zatiranju predenice, o ravnjanji z junci za pleme i. t. d. le odredbe na papirji, kajti one se ne zvršujejo, ker se župani za nje ne zmenijo. Načrtnik novega zakona trdi, da je temu le sedanja postava kriva, ter oprošča župane popolnoma te krivde.

Vprašajmo, bode li novi zakon župane k spolovanju dolžnosti bolj spodbujal nego stari, je li jedino pretesno okrožje sedanjih občin krivo, da ne pride na krmilo občine razsvetljen mož.

Da na ta vprašanja odgovorimo, poglejmo nekoliko po naši deželi. Tu so tudi tako velike občine, no tod bi vender moral vse v najlepšem redu biti. Se li briga Vrhniški župan kateremu, das je voljen nov župan, bode menda, ako se ne zgodi kak čudež, župovanje poteklo še le na sodni dan popoludne — za zakone, za napredek kmetijstva izdane? Se li mari Dobrunjski župan za deželne naredbe za blagor ljudstva na svetlo dane, bolj unema, nego mali županček drugod? Ne veliki župan kot mali župan sta si večnoma jednaka akopram so naši zakonodajalci v novejšem času ostre kazni nemarnim županom in njih svetovalcem zažugali, ako se branijo svoje dolžnosti izpolnjevati.

Od kod to? do tod, ker v to poklicana oblastva županov strogo v očesu nemajo, da bi jih k izpolnjevanju zakonskih naredb z odločnostjo silila. Marsikateri župan se je navadil, da je malo-

maven, da bremena občanom naklada, katera neso ne po zakonu osnovana, ne pravčno razdeljena, letni račun kakor tudi proračun je večinoma neznana stvar. Takse se samovoljno pobirajo i. t. d. Ali menite, da se za take nedostatke občinska glavka? Ne, nasprotno večinoma se ovadnik po prstih okrca, ker se predzne županovo samovoljstvo in njega nemarnost obelodaniti. Saj si tu ne moremo misliti, da bi se na ovadbo zategadel ne oziralo, ker izvira od poročevalcu nepriljubljenega moža.

Stari zakon je dober, a ne spoštuje ga niti župan velike občine niti male občine, tudi v največji občini naše dežele ni boljše, kar se tiče izvrsanja naredb za povzdigo kmetijstva.

Ako se dalje razvitek novega zakona zasleduje, vidi se pri sestavi občinskega odbora na jedni strani velik liberalizem na drugi pa še večji konverzatizem. Podobčine volijo po velikosti davka, zastopnika v glavno občino, a število zastopnikov za glavno občino odrejeno je po številu duš, vendar pa 100 gld. davka na prvo roko pooblašča vsacega, da sme stopiti kot odbornik v glavni odbor. V podobčinah bo prišel na 1000 gld. — jeden odbornik izvoljen, a posameznik bode imel isto pravico s 100 gld. direktnega davka.

Tak zakon ne more nobenega nauduševati toliko manj, ker noben paragraf ne jamči, da bode po novem zakonu izvoljena občinska glava za blaginjo kmetijskega napredka bolj uneta, nego je bila do sedaj.

Novi zakon si prizadeva tudi črške za vzdrževanje občin zdatno znižati, a zaman. Kdo bo verjel, da bi se mogla bremena v tej zadevi zmanjšati, če pomislimo, da ostanejo večjidel sedanje občine. Le-te vzdrževalo so se večinoma le iz zakupa za lov, torej troškov za uradovanje nikdo posebno občutil ni.

Drugače pa bode, ko novi občinski zakon veljavno dobri. Glavni župan preseliti se bo moral daleč od svojega domovja v kraj odkazani mu od deželnega odbora in od sl. c. kr. deželne vlade. Za gospodarstvo njegovega doma treba bo zastopnika iskati, pridnego in zanesljivega. Sam nadžupan pa tudi na novem mestu od božje milosti živeti ne bo mogel. Koliko pa bo troškov za izprasanega občinskega tajnika, oziroma njega namestnika in tudi pisarja, dalje za slugo, za najemščino pripravnega

poslopja, za ustanovljenje urada, pokojnino za onesmoglega tajnika i. t. d.? Kdo bo pa reševal prepire o kompetenci, ne bo li treba le samo zato pomožnih poročevalcev pri deželnem odboru? Če se povprašamo, kakšen dobitek bodo imeli kmetje iz obstrižene podobčine, in iz nje izrezkov sestavljene glavne občine. — Najmanj 10% novega naklada dolge pote, potrata časa in denarja.

Kmetijstvu bo pa toliko pomagano kakor dosedaj, kar se upeljave novih kmetijstva se tikajočih naredb tiče.

Nespretna glava v nadžupanstvu bode ravno tako nezmožna v glavni občini dremajoče zbuditi, kakor v mali starci občini, po novi naredbi bo samo obširen prostor za birokratizem, potrato denarja in drazega časa in protekcijo.

Ne bil bi pa nobeden nasproten naredbi, po kateri bi se stare občine s pod 2000 gld. direktnega davka spojile v večje občine z 3000 do 4000 direktnega davka, a to tako, da bi se pri zlaganji posebno na jednakost teženj občanov ozir jemalo.

Preverjeni smo, da za novi občinski zakon noben poslanec glasoval ne bode, kateri pozna potrebe in posebnosti slovenskega ljudstva na Kranjskem, in ako ima Ljubljanska okolica kakega zastopnika v deželnem zboru kranjskem, se bo ta gotovo za koristi in pravice tega kraja poganjala, kajti gotovo je, da ogromna večina okoličanov, če ne vsi, za tak centralizem ne mara, ker jim je poguben. (Na željo nekaterih uplivnih mož iz okolice Ljubljanske natisnili smo ta članek, da se pozna mnenja gledé novega občinskega zakona. Želeli bi pa, da bi kdo to velevažno vprašanje temeljiteje vzel v razpravo. Uredn.)

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(VI. seja dne 16. decembra leta 1887.)

Poslanec Šunklje nadaljuje svoj govor, katerega smo priobčili v denašnji številki na drugi strani, pravi, da bi se moralno izterjevanje deželne zavarovalnine izročiti politični eksekutivi, kajti privatna društva tožarijo posestnike, katere zavarujejo nadležni agentje, ne da bi kmetovalci zavarujejo prav razumeli. Potem pride plačilni nalog, nekatere zavarovalnice tožijo že za 2 do 3 gld. Kmetovalci

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turenjev, preložil Ivan Gornik.

(Dalje.)

IX.

— Vse posestvo tvojega otca sem videl, pričel je zopet Bazarov. — Živina je slaba in konji razbiti. Tudi zidanja so porušena in delavci zde se mi popolni lenuhi; oskrbnik pa je ali norec ali lopov, tega še nesem dobro proučil.

— Danes si strog, Evgenij Vasilijč.

— Tudi dobrski mužiki bodo tvojega otca gotovo osleparili. Saj poznaš pregovor: „ruski mužik bi celo Boga mesaril.“

— Začel bom s stricem jednako misliti, opomnil je Arkadij, — da si odločno slabega mnenja o Rusih.

— Prava reč! Rus je le v tem dober, da on sam o sebi preslabo misli. Važno je to, da je dva krat dve štiri, ostalo so vse neumnosti.

— In priroda je tudi neumnost? vprašal je

Arkadij zamišljeno gledajoč v daljavo na pisana polja krasno in mehko ozarjena po večernem solnci.

— Tudi priroda je neumnost v tem pomenu, kakor ti sedaj misliš. Priroda ni svetišče, temveč delavnica in človek je delavec v njej.

Počasni glasovi vijolončela prihitali so ta tretnotek iz biše do nju. Nekdo igral je z občutkom, dasi z nevajeno roko, Šubertovo „Pričakovanje“, in kakor med razlivala se je po zraku sladka melodija.

— Kaj je to? dejal je začujeno Bazarov.

— To je otec.

— Tvoj otec igra na vijolončelo?

— Dà.

— Koliko pa je star tvoj otec?

— Štiriinštirideset let.

Bazarov se je najedenkrat zasmehjal.

— Čemu se pač smeješ?

— Tri sto! človek štiriinštiridesetih let, paterfamilias, v . . . m ujezdu — igra na vijolončelo!

Bazarov smejal se je naprej; Arkadij pa se, kakor da bi se bal svojega učitelja, sedaj še namehnil ni.

X.

Minola sta méroma dva tedna. Živiljenje v Marini teklo je po starem tiru: Arkadij je sibaritstvoval, Bazarov delal. Vsi v hiši navadili so se ga njega, njegovih brezbriznih običajev in njegovih osornih in kratkih besed. Posebno se mu je Fenička tolikanj privadila, da ga je dala jedenkrat po noči vzbudit: Mitja imel je krč; on je prišel in po navadi polu molč polu zevaje preselil pri njej dve uri in pomogel otroku. Pavel Petrovič pa je z vsemi silami svoje duše črtil Bazarova: zmatral ga je za ošabneža, nesramneža, cinika, plebejca; sumil je, da ga Bazarov ne spoštuje, da jedva da ne prezira njega — njega, Pavla Kirsanova! Nikolaj Petrovič bal se je mladega „nihilista“ ter dvojil, da bi dobro uplival na Arkadija; vendar ga jo rad poslušal, rad bival poleg njegovih fizikalnih poskusov. Bazarov pripeljal je s sabo mikroskop ter se ipo cele ure ukvarjal z njim. Tudi sluge oljibili so ga, dasi se je iz njih norčeval: čutili so, da je vendar njih brat, ne gospod. Dunjaša se je rada šalila z njim ter ga skrivoma pomenjujoče pogledovala, hiteč mimo njega kakor „prepelica“. Peter, človek do skrajnosti samo-

se ne briga za plačilni nalog in hkratu naraste strošek do 50 gld.

Ako se morebiti reče, da deželni zbor ni kompetenten, da bi sklenil tako zavarovalnico, trdi govornik, da je in akoravno je kompetenten državni zbor sklepati tako postavo, more vender le deželni zbor na podlagi deželnega reda §. 19. sklepati o novih potrebnih postavah in potom državnega zakona uvede se lahko obligatno deželno zavarovanje za nepremična posestva. Sicer bi se tudi lahko trdilo, da je nasvetovani sklep v protislovju s člom 20 kupcijske pogodbe, katero je sklenila Avstrija z Ogersko.

Res se v tem članu naglaša, da se ne sme v Avstriji z ogerskimi zavarovalnimi in drugimi kupcijskimi društvi drugače postopati, nego z avstrijskimi, a deželna obligatna zavarovalnica se proti temu členu ne pregreši, kajti omeja se ravno tako delovanje ogerskih, kakor domaćih zavarovalnih društev. Take deželne zavarovalnice obstoje že v Švici v vseh kantonih, celo tudi za premakljivo blago, imajo jih na Nemškem, na Virtemberškem, Badenskem itd. Take ideje prodriajo tudi v Avstrijo, v Bregenci in v Pragi, v Šleziji in na Kranjskem stavijo se jednak predlogi.

Predlagatelj, poslanec Šuklje, nasvetuje, da naj se izroči njegov predlog deželnemu odboru ter istemu naroča, da v tej zadevi stopi v dogovor z deželno vlada in nabera statistično gradivo. Stvarno pa predлага, da se izroči njegov predlog v pretres in poročanje upravnemu odseku.

Poslanec baron Apfaltzern se protivi temu predlogu ter pravi, da je deželno prisilno zavarovanje postalo že epidemično. Veliko deželnih odborov govori o tem, le solnograški in gorenjeavstrijski molčita, ker sta si stekla jako žalostne skušnje v tej zadevi in tudi velike izgubé.

Upravni odsek pač nema v tem zasedanju časa zato, da bi razglabal ta predlog, ako ga neče vrniti nerešenega zopet deželnemu odboru, zapraviti pa utegnemnoga časa s tem preilogom, ne da bi ga konečno rešil, temveč zanemar il bi celo vrsto drugih važnih predlogov. Koliko je rešiti pri g. Šukljeja predlogu principijalnih vprašanj! S kakšno pravico more se omejiti prostost razpolagati z imovino svojo? In ko bi tudi državni zbor pritrdiril taki prisilni deželni zavarovalnici. Kaj pa je s pravico tistih zavarovalnic, kateré so v kranjski deželi c. kr. privilegovane? Ali se bodo istih pravice vrgle tako rekoč kar pod mizo? To je pač morje vprašanj, nastajajočih o tej zadevi. Najbolj pa se usiljuje vprašanje, ne bode li birokratično poslovanje, katero se bode gotovo udomačilo pri namerovani deželni prisilni zavarovalnici iste poslovanje popolnem zakočilo (verknocern), ne bodo li birokratje drli kmeta zavarovanca bolj, nego sedanje zavarovalnice? Govornik pravi, da mu je vprašanje popolnem znano, da je dosta o njem razmišljal, ker je upravni odbornik Graške vzajemne zavarovalnice. Tej družbi došla je od deželnega odbora vprašanje, bi se li ona hotela preosnovati kot deželna zavarovalnica. In ravno njemu izročilo je vodstvo te zavarovalnice referat, kako bi bilo o tej zadevi postopati. Dolgo je premišljal že o tej zadevi, a nikakor se mu ne zdi vprašanje še količaj godno, kajti mnogo pravnih razmer je rešiti, torej je mnenja, naj se ta zadeva izroči deželnemu odboru v pregled in pretres in poroča naj slednji o tej zadevi deželnemu zboru.

Iuben in neumen, z večno nagubančenim čelom, človek, česar vse dostojanstvo je obstajalo v tem, da je dvorljivo gledal, pismenkoval in često s krtačo čistil svojo suknjo, tudi on se je smehljil in žaril, če se je Bazarov le zmenil zanj. Dvorski otroci letali so za „dohtarijem“ kakor psički. Le starec Prokofič ga ni ljubil, s kislom obrazom podajal mu je za mizo jedi, imenoval ga „konjederca“ in postopač ter tildil, da je s svojo brado — popolna svinja v goščavi. Prokofič bil ni po svoje nič manji aristokrat kakor Pavel Petrovič.

Nastopili so lepsi dnevi v letu — prvi dnevi julija. Vreme bilo je krasno; res da je iz dalje grozila zopet kolera, ali prebivalci... ske gubernije so se že navadili njenih obiskov. Bazarov ustajal je kako zgodaj ter se odpravljal za dve ali tri vrste, ne na sprehod — sprehoda brez namena ni mogel trpeti — temveč zbirati rastlin, žužkov. Nekdaj vzel je s sabo Arkadija. Pri povratku pričel se je mej njima navadno prepir in Arkadij je bil navadno premagan, dasi je govoril več nego njegov tovarš.

(Dalje prih.)

Ko je poslanec profesor Šuklje izrazil se, da po določilih opravilnega reda ne more polemizovati s predgovornikom ter da se strinja z nasvetom, da se izroči njegov predlog deželnemu odboru v pretres in poročanje, se predlog vsprejme.

Samostalni predlog dr. Moscheta izroči se po obširnem utemeljenji finančnemu odseku v poročanje. Dr. Poklukar poroča potem o nakupu gozda za deželno vinarsko, sadarsko in poljedeljsko šolo na Grmu in nasvetuje, ker je dotični gozd za šolo jako potreben in že v bližini deželnega posestva, komaj pol ure oddaljen:

a) Deželnemu odboru se naroča, da kupi za šolo na Grmu primeren gozd.

b) V ta namen se dovoli deželnemu odboru kredit v znesku 3000 gld. iz deželnega zaklada. Predlog se vsprejme. Poslanec dr. Poklukar poroča v imenu finančnega odseka o proračunu deželne vinarske in sadjerejske šole na Grmu. Potrebšina iznaša: 10.918 gld., zaklada pa 7500 gld., torej primanjkuje 3418 gld., kateri se imajo pokriti iz deželnega zaklada.

Poročevalec nasvetuje v imenu finančnega odseka še nadalje: 1. da se imajo v prihodnje predložiti deželnemu zboru svote in zaklade na drobno utemeljene za kmetijsko šolo na Grmu; 2. da se računi šol in gospodarstva izkažejo v posebni bilanci.

Pri glavni razpravi poprime besedo poslanec Pfeifer rekši:

Slavni zbor! V proračun Dolenjske vinarske šole je za nove nasade postavljena svota 500 gold., ki se bo po mojem mnenju porabila večinoma za razširjenje tamošnje amerikanske trsnice.

Kakor znano visoki zbornici, je uničila trsna uš že več sto oralov krasnih vinogradov v kostanjevškem in krškem okraju, storito pa se je dosej od strani države malo ali skoro nič v primeri k velikanski nesreči, da se zopet k življenu obude umirajoče gorice.

Jaz vender ne morem uvideti resne pomoči v tem, če se ponuja iz državne trsnice 1 tisoč amerikanskih trsnih ključev — ne ukoreninjenih trt — po 10 gld. obubožanemu vinorejcu, ki je vsled elementarne nesreče po trtni uši, vsled drugih nezgod in vsled visokih davščin že do kosti oglojen, tako, da mu večkrat primanjkuje potrebne šoli; sedaj naj pa po krajcarji plačuje trsne ključe, kajih potrebuje za 1 oral 6—8000 kosov, katere naj potem požlahtnuje, vinograd iz novega prekoplje, potem požlahtnjene trte zasaja naposled pa par let čaka na pridelek.

V tej zadevi se dotični poročevalec v poljedelskem ministerstvu od lanskega leta sem še ni dosti poboljšal, treba ga bo v državnem zboru podregati, — morebiti bo imel več usmiljenja do vinogradnika in cenejše prodajal amerikanske trte takrat, kadar se tudi uš loti njegove mastne plače.

Tem več zadostenja in podpore pa najdejo dolenski vinorejci v naklonjenosti našega deželnega zobra, ki radevolje za ohranitev njih jedinega premoženja privoljuje sredstva, za kar so Dolenci hvaljni visokemu zboru.

Glavni kmetijski pridelek na Dolenjskem je vino in sadje, zato ima naša dolenska kmetijska šola glavno nalogu pospeševati vino in sadjerejo.

Če sem dobro poučen, je na Grmski šoli dovoli zasajenega sadnega vrta, trsnic pa premalo; zavod ima dovolj njiv, katere po mojem mnenju ne sodi vse z žitom ali drugim živežem obsejati, ampak tudi porabiti za napravo večjih trsnic.

Da obžive po trtni uši uničeni vinogradi, po dosedanjih skušnjah ni drugačia sredstva, nego na sejanje že požlahtnjениh amerikanskih trt, kajih bo treba več sto tisoč, tako da bo Grmska šola moralna porabiti več oral njiv za napravo takih trsnic, torej predlagam:

Slavni deželni zbor naj sklene:

Deželnemu odboru se naroča, da skrbi na Grmski šoli za napravo velike amerikanske trsnice, iz katere bi dobivali domaći vinogradniki cepljene amerikanske trte brezplačno ali po kolikor mogoče nizki ceni.

Deželni zbor goriški

(V. seja dne 14. decembra 1887. leta.)

Peticija Ajdovske občine v dosegu podpore za uravnavo potoka Lokavčeka se izroči petičiskemu odseku.

Predsednik prečita 2 telegrama, s katerima se zahvaljujeta spodnjeevstrijška deželna poslanca Dumka in Suess za izraženo jima priznanje.

Vse referate deželnega odbora in finančnega odseka ima danes deželni odbornik Gasser.

1. Potrdi se podpora 1000 gld., katero je deželni odbor podelil mej letom pogorelcem v Lazebi na Cirkljanškem.

2. Potrdi se podpora 250 gld., ki jo je deželni odbor nakazal košarski soli v Foljanu.

3. Potrdi se načrt postave, s katero se ima mej skladovne ceste uvrstiti cestni kos mej Romanom in Vilešem v Gradičanskem okraju.

Potrdijo se računi depozitov tujega denarja — potem račun deželnega občinskega in gospinskoga zaloga za l. 1886. in proračuni istih zalogov za l. 1888.

(VI. seja dne 15. decembra 1888.)

Nove tri peticije se izročajo dotičnim odsekom.

Račun gozdarskega zaloga za l. 1886. in proračun istega zaloga za l. 1888. se potrdita po predlogih finančnega odseka (poročevalec baron Locatelli.) Isto tako se odobri tudi račun glavnega zaloga za uboge za l. 1886., o katerem je prav obširno poročal dr. Gregorčič.

Prošnja cestnega odbora Tolminškega, da bi se most čez Idrijo pri Tribuši uvrstil mej skladovne ceste — se zavrne po predlogu pravnega odseka (poročevalec Ivančič.) Cestni odbor ni dejkal, da bi bil ta most posebno važen in da bi njegovo vzdrževanje prizadevalo toliko stroškov, kolikor jih občina sama z okrajno pomočjo ne more sama zalažati.

Nekaterim občinam se po predlogu deželnega odbora (poročevalec vitez dr. Tonkli) dovoli pobiranje priklad in davščina za l. 1888.

Občini Štanjel davščina 10 kr. od vsacega litra žganja; — občini Mavhinje davščina 1 gld. od vsacega hektolitra piva; — občini Višk 8 kr. od vsacega litra žganja; — občini Gabrije 4 kr. od vsacega litra žganja; — občini Brestovica priklad po 100% na užitnino vina; — občini Romans 1 gld. od vsacega novega hektolitra piva in 10 kr. od vsacega litra žganja; — občini Slivno priklad po 90% na užitnino vina in davščina 1 gld. od vsacega hektolitra piva.

Vse tri zadnje seje so bile čisto kratke, brez najmanjše razprave. Važnejši predmeti pridejo v prihodnjem tednu na vrsto. — Prihodnja seja bo v tork 20. t. m.

Deželni zbor istreški.

(IV. seja dne 5. decembra 1887.)

Navzočih je 27 zastopnikov; opravičeni so izostali vsi 3 presv. škofje, dalje gg. Lazzarini in Delbello. Galerija polua. Zapisnik III. seje je bil vsprejet brez ugovora. Na to predlaga gosp. predsednik, da izrazi deželni zbor svojo udanost in srčne čestitke presv. vladarju, cesarju in kralju, povodom 40letnice Njegovega vladanja. Zastopniki večine so ta predlog z naudušenimi „evviva“, poslanci manjšine z burnimi „živio“ klici odobrili.

Gospod predsednik prečita dve prošnji proti gozdnemu zakonu in to občine Buzetske, kojo je predložil poslanec gospod Spinčič, in občine Boljunske, predložene po g. poslanci dr. Laginji. Obe prošnji pretrese poseben odsek. Čitajo se zatem 3 interpelacije in sicer: poslanca g. Babuderja glede ceste Koper-Trst, koje poprava je bila že lani c. kr. vladni priporočena; dalje poslanca Volariča na deželno vlado. Predsednik pri tej interpelaciji še posebno opazi, da mu se pravi, da je na vlado in prosi gosp. interpelanta, naj jo izvoli čitati sam, ker on (predsednik) hrvaščine ni zmožen. Gosp. dr. Volarič čita.

Mej čitanjem čuje se mej občinstvom mrmarjanje, koje včasno bolj in bolj raste, vendar pa zopet obmolke, ko pride g. govornik do 4. točke svoje interpelacije, naperjene proti zastopniku vlade. To točko je čital g. poslanec z krepkim glasom, koji je napravil navidezen utisek toliko na poslance večine, kolikor na galerijo. Tretjo in zadnjo interpelacijo stavi g. dr. Laginja. Tudi njemu jo odda predsednik, naj jo čita g. interpelant sam, izgovarjajoč se zopet, da hrvaščina ne pozna. Gosp. dr. Laginja opazi italijanski, da je g. predsedniku že prej povedal vsebino interpelacije, ter jo čita hrvaščki.

Mej čitanjem je nastalo na galeriji zopet mrmarjanje, ali pa je brzo prenehalo brez opomina g. predsednika.

Dalje v prilogi.

Zatem odgovori vladni zastopnik g. vitez Elluskeg na interpelacijo zadnje seje glede kraja sej dež. šolskega sveta. Odbije interpelacijo z opazko, da ista nikakor ni utemeljena.

Na to se preide na dnevni red, koji obsega te-le točke:

1. Šolski obračun za l. 1886.
2. Premembe šolskega zakona.
3. Obračun za leto 1886.
4. Proračun „ezonere“ za leto 1888.

Gosp. Lius čita 1. točko. Uneša se je razprava, koje se je udeležil v trikratnem govoru gosp. Zamlč in g. dr. Lius; konečno je spregovoril tudi zastopnik gospod Campitelli. Obračun je večina vsprejela.

Pri 2. točki poroča g. Bubba in tolmači zakonsko osnovo, s koto se poboljšuje stanje učiteljev, posebno podučiteljev in podučiteljic. Gosp. Spinčič reče v hrvaščini, potem ponovi v italijanščini, da bodo glasoval za zakon in da si pridružuje pravico posam. predlogov. Njegovih predlogov večina ni podpirala. Čitajo se po trikrat §§ 23, 25, 28 odnosno 29 in 30 šolskega zakona. Pri vsakem je stavljal gosp. zastopnik Spinčič svoje posebne predloge, tikoče se osobito sestave dotednih §§, toda vselej brezuspešno. Samo § 28 moral se je spremeniti v § 29., kakor je to gosp. Spinčič dokazal. Ker pa imajo gg. članovi popolno zaupanje v deželnim odborom, opazil je g. govorniku predsednik, da je to stvar posebne komisije, koja ima zakonsko predlogo pregledati. — Posebno zanimiva je bila razprava o učiteljskem stanovanju, o katerem se zakon jako nejasno izraža. Gosp. zastopnik Campitelli je celo stavljal predlog, naj se da učiteljskemu osobju na leto 80 gl. stanarine, ter da si morajo s tem iskati stan. Gosp. zastopnik Spinčič pa je dokazal, da bi bila tako naredba le občinam na škodo, kajti učiteljevega stanovanja ne bi mogle drugače uporabiti. Isto tako se strinja g. dr. Laginja z nazori g. Spinčiča, kajti ako se zakon jasneje sestavi, ne bode v tej zadevi več tolikanj pritožb in dvomljjenja. Bili so vsi §§ po trikratnem čitanji brez spremembe vsprejeti, ker so za spremembe samo narodni poslanci glasovali.

Predsednik izjavlja, da danes ni več časa seje nadaljevati ter da prideti ostali dve točki na dnevni red v prihodnej seji. Večina poslancev je zahtevala, da bi bila ista že jutri, toda ko je po posebnem predlogu g. dr. Laginja predsednik dal na glasovanje, da ima prihodnja seja biti v torek, italijanski zastopniki niso za predlog glasovali, ampak da se ima vršiti v sredo 7. t. m. Ob 1¹/₄ uri je bila seja končana.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. decembra.

Pomenljivo je, kar se od oficijozne piše z Dužnjem madjarskemu listu „Egyetertes“ o govoricah, da **odstopi minister vnašnjih zadev** grof Kalnoky. Povod tem govoricam je dalo to, da sta se grof Kalnoky in vojni minister že večkrat hudo upirala avstrijskej notranji politiki zlasti pri poslednjih važnih posvetovanjih. Poudarjala sta, da se ne more nadaljevati sedanja prizanesljiva politika proti Čehom, Slovencem in Hrvatom, ko je mogoča vojna z Rusi. Grof Bylandt je trdil, da bi slovansko mišljene utegnili škodovati organizaciji vojske. Položaj Kaloky-jev pa ni nikakor omajan, prej je mogoče, da odstopi Taaffe. — Mi seveda no moremo o tej izjavi povedati svojega mnenja, a omenili smo jo, ker pojasnjuje nekatere dogodke poslednjih dñij.

Ceški deželni odbor je sklenil pr iporočati deželnemu zboru, da sklene v principu osnovati deželno banko ter naroči deželnemu odboru, da izdela pravila, katera se bodo deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju predložila.

V **moravskem** deželnem zboru predlagal je škof Bauer, da deželni zbor naroči deželnemu glavarju, da papežu na primeren način čestita k petdesetletnici njegovega svečeništva in izjavi ustanost moravske dežele, ki je večinoma katoliška. Za ta predlog glasovali so vsi poslanci. — Pri obravnavi o potrebičinah za ljudske šole pritoževal se je Čeh Kaluš, da se premalo storii za ljudsko šolstvo, ker se preveč gleda na finančno stališče. V deželnem šolskem svetu se pa preveč bavijo s politiko, ter premalo brigajo za napredek šolstva. Pri podejjenji služeb se kaj pristranski postopa. Marsikak nesposoben učitelj dobi dobro službo, ker ima dobre prijatelje v deželnem šolskem svetu. V češke šole uriva se nemščina, v nobenej nemški šoli pa češčina ni obligatna. Poslancu dr. Meroresu se tudi zdi, da bi se lahko več storilo za ljudsko šolo. Najmanj mu pa ugaja, da se na nemških ljudskih in srednjih šolah nastavlja tudi Čehi za učitelje, v slovanskih šolah pa ni nobenega nemškega učitelja. Namestnik grof Schönborn mu je pa pojasnil, da to prihaja le

od tod, ker mnogi češki učitelji znajo nemški, nemški učitelj pa noben ne zna češčine. Dr. Subotka se je pritoževal, da se jako težko dobi dovoljenje za osnovo novih čeških šol, če tudi so češke šole dobro obiskovane. — Pri volitvah v Brnsko trgo vinsko zbornico zmagali so v vseh volilnih razredih Nemci. Celo v tretjem volilnem razredu obrtna sekcijs, kateri je dosedaj imel češke zastopnike, voljeni so Nemci. K zmagi jim je jako mnogo pomogla volilna komisija, ki je mnogo čeških glasovnic za neveljavne proglašila. Češki član v volilnej komisiji je temu ugovarjal. Ko je pa videl, da vse nič ne pomaga, je pa izstopil iz volilne komisije. Čehi bodo proti volitvi uložili protest.

V finančnem odseku **ogerske** zbornice poslancev je Tisza, a vprašanje poslancev Langa odgovoril, da vlada skuša državne železne rudnike in fužine dati v najem. Rudniki bodo v privatnih rokah več donašali, nego sedaj. Pokazalo se je, da država ne more konkurovati s privatnimi podjetniki. Skoro vsi odsekovi člani so bili zato, da se rudniki oddajo v najem, samo v tem niso bili vsi jedne misli, ali sme vlada sama oddati rudnike v najem, ali pa mora prositi dovoljenja zbornic. Tisza misli, da ne treba dovoljenja parlamenta. Rudniki so se že dajali v najem, ne da bi kdo zahteval, da mora vlada najemninsko pogodbo predložiti parlamentu. Za prajo pač treba zborničnega privoljenja, če se pa daje državna lastnina v najem, pa tega dovoljenja ne treba. Večina odsekova se je strinjala s Tiszo.

Vnanje države.

Če tudi **bolgarskej** vladi manjka denarja, in ga nikjer na posodo dobiti ne more, vendar zahteva od sebranje izrednega kredita za oboroževanje. Vojni minister je zaukazal častnikom, da se nemajo pečati s politiko. Kdor bi ne slušal tega ukaza, se bodo ostro kaznovali. Vse to pač dokazuje, da se bolgarska vlada že boji, da bi jo nenadni dogodki utegnili odstraniti.

Ruski veleposlanik Nelidov priganja **Turčijo**, da bi zasela Vzhodno Rumelijo in je zagotavlja, da Nemčija ne bode ničesar storila v bolgarskih zadevah. Ruski veleposlanik je pretil z ustajo v Makedoniji, ako Turčija ne napravi stanja v Vzhodni Rumeliji, kakeršno je bilo pred Plovdivskim prevratom. Grško je Rusijo našuntala, da zahteva popravo meje, če ne bode Turčija ničesar storila proti Bolgarom. Turška vlada se pa baje za vse pretenja nič ne briga in hoče mirno čakati daljši dogodkov.

Rumunski vladni pristaši sklicujejo tabore, na katerih obsojalo nelojalno postopanje opozicije in zagotavljajo udanost kralju in sedanji vladi. Na vladno se pa na tacih taborih zbirajo le uradniki in drugi od vlade bolj ali manj zavisni možje, katerim se pridruži še nekoliko radovednežev. Narod pa ne mara za sedanje vlado, ki tira Rusiji osvoboditeljici sovražno politiko. — Predvčeraj vsprejel je kralj adresni deputacij obeh zbornic. Proti adresni deputaciji senata je posebno naglašal slogan, ki vlada meje vlado in narodnim zastopstvom, proti deputaciji zbornice poslancev pa daljni razvoj svobodščin v okviru ustave.

Francoski radikalci so sklenili, da bodo glasovali za provizorični budget, a bodo v zbornici izjavili, da se to ne sime zmatrati za zaupanje vladi. Vsi radikalni listi hudo napadajo novo vlado. Mej drugim jim tudi ne ugaja, da ministerski predsednik ni član zbornice poslancev, ampak senator. Novemu predsedniku republike pa očitajo, da nema nobene svoje volje, a se ravna le po nasvetih svojega očeta. — Ker s to zbornico ne bode moglo ministerstvo dolgo vladati, jo bode najbrž v kratkem razpustilo. Predsedniku republike že od več strani prihajajo prošnje, da naj razpusti zbornico, kajti s svojim postopanjem bi še podkopala republiko.

Italijani delajo železnicu od Massaue proti Abesiniji, da bodo mogli vojake preskrbovati z živzem, ko se začne vojna. Baš grajenje železnic zadržuje, da se še vojna začela ni.

V **belgijskej** zbornici se sedaj vrši debata o novem vojaškem zakonu. Sedanja vlada visoko čisla narodno jednakopravnost in je zategadel predlagala, da nikdo ne more postati častnik, če ni zmožen obeh deželnih jezikov, francoščine in flamske. Liberalci se pa temu upirajo. Njih vodja Frère-Orban je trdil, da flamskična ni za častnika potrebna. S tem bi se zasejal razpor mej vojsko, kar bi tako škodovalo državi. Vojska mora imeti le jedno orožje in le jeden jezik. V tem smislu je govoril tudi liberalec Bara. Kakor vidimo, poslužujejo se belgijski liberalci, jednacih zavijač proti jezikovni jednakopravnosti, kakor naši Nemci in nemškutarji.

Dopisi.

Izpod Velike Gore 12. decembra [Izv. dop.] Gospod urednik; Res da ne vem, ste li lovec, ali ne, a toliko vem, da sem ter tja vender tudi streljate ter včasih kaj ustrelite.

Naši očanci pa so lovci, pravi pravcati loveci in gotovo Vam vsakateri zadene zver, če mu je ne unese.

Zajcev, lisic in drugega divjega drobiža se jim ne manjka in kaj tacega spodpetiti, jim je delavniški posel.

Bolj imeniten jim je lov na medvedjo mrcino: Veste, gospod urednik, jaz bi vam o tem lovnu ne pravil ničesar, ali ker sem po naključju staknil interesante te čestitelje podgorske Dijane pa tudi nečem zamolčati.

V nedeljo popoludne je bilo — po končani službi božji, ko jo uberem v vas, pod imenitnimi skalnatimi „Svati“, ki grejo „nar naprej“.

Od daleč že zagledam oboroženo trumo vaških možakov ter na prvi hip mislim, da je to kaka kompanija črne vojske, ki se že vežba v orožji. — Po pogovorih pa izvlečem na svoja ušesa, da je to „lovec batalijon“, ki namerava udariti jo na kralježljivega kosmatinca medveda.

Ta mrcvar dela že davno daleč okrog zlobne hudobije. Njegovi grehi prišli so na dan po nekem samotarskem bajtarji tam iz Zadolja. — Zaradi hudo delstva tativne, storjene s tem, da mu je mrha kocasta zadavila njegovega psa, jedinega tovariša v njegovi samiji, obsodilo ga je streško predstojništvo na smrt z ustreljenjem.

Prišel je mož k sodišču, ter ondi uložil ustno tožbo zoper tega grabeža, a sodišče ni moglo po svojih postavah ugrediti želji oropanega kotarja.

Obrnil se je do omenjenega lovškega zapovedništva ter ondi uspešno dognal svojo pravdo. — Očetje so sklenili. — Počasi se razkrope imenitni lovci po gozdni zakotnih ter preže na zloglasnega roparja.

Je že tu! streljaj, streljaj! In zares prišumasti po grmovji zver; toda bila je rujave barve ter ne veča kakor srednji pes. Menda to ni medved. — Nikar ga streljati! Modri lovec pusti nedolžno žival mirno mimo korakati, — lisico, — katera je šla, kakor je pozneje izvedel, prav na njegove dilje kokoši krast.

Strije medved se ta dan ni prikazal in očetom je bilo žal, da tudi nad lisicami neso izrekli jednake smrtnne sodbe, kakor nad medvedom, ker tudi ta je tatinske rodbine. — Ali modri očetje bodo drugi pot tudi to podvrgli svojemu sklepu. Medved pa je že davno obsojen, a kazni še ni prestal.

Da pa ne boste krivo sodili teh očetov, gospod urednik, Vam objavim, da imajo vsi občani tega podgorskega Zadolja lov v zakupu. So modre in poštene glavice.

Ker že o lovu govorim, naj Vam omenim še drugega bolj nenavadnega lava. Vršil se je po noči v potoku. Pa nikar ne mislite, gospod urednik, da je bil to ribji lov. — Če bi že somi bili v naši vodi, bi se to lahko zgodilo, ali vodičica je, pa ne glešta tako velikanskih povodnjakov. — Bilo je to tista zver, ki se mu po kristijansko reče človek. Ta se skrega s svojo zakonsko polovicu, potem še s svojo pametjo, pa trešči s svojo vrelo butico v vodo. — Nekdaj sem bral, da je mlad človek skočil v vodo, ker je imel hudo mačeho. Izvlekel ga je bil neki čevljar iz vode; a, ko mu utopljenec pove, da je zaradi mačeho skočil v vodo, loputne ga nazaj, češ, ako imaš mačeho, ni ga ti več leka na svetu.

Tega našega plavalca izvlekel je tudi čevljar iz potoka, a ker ta nema mačeho, ampak prepirajzno ženico, pustil ga je iti svoj pot; sicer pa si je mislil, da je premrzla voda, utegnil bi se prehladiti.

Dobro, da blaženo srce mora imeti ta čevljar do svojega bližnjega, ki se mu izkisa pamet!!! Torej take love, imamo mi na kmetih! Raznovrstni so in zanimivi!

Kadar še kaj poizvemo o kakem novem „športu“ Vam bom z veseljem poročil. Dotlej pa ostajam, kakor sem, bil in bom

udani Vam mežnar

S v. Trojški.

Izpod Velebita meseca decembra. [E pur si mu ove.] Vsaka sila do vremena! Noben predgovor se ni uresničil tako v pravem pomenu besede, kakor ta, ako opazujemo razmere na Kvarneru. Kdo bi si bil nadejal nesrečnega leta 1868, da se bodo začele zdraviti rane, katere je nevednost in trdrovratnost renegatstva usekala? Kvarner se tudi probuja. Narodna zavest se razširja in približuje se glavnemu središtu renegatstva. — Malemu Lošinju, ki se pri narodu in v cerkvenem poslovanju še vedno zove Malo Selo. Previdnejši ljudje sprevidijo tudi to — a se tudi radujejo, da jedenkrat pride naravni red v veljavno. Tudi mladina se že začenja vaditi skrivaj hrvatščine, ker dobro vé, da jej koristi v javni službi, posebno pri vojaci. Temu razvoju pomaga svoboda, v katerej se giblje

narod sedaj. Proste volitve pomagajo, da v javne zastope prihajajo mirni, razumni i pošteni možje. Potem takem pribaja občinska uprava v roke morem, ki gledajo le na to, da se dolgoročni poravnava in uvaja razumno gospodarstvo. S tem pa pridejo še druge zahteve in vršila na dan. Bližnje Veliko Lošnje (Veliko Selo) že zahteva, da se hrvatština uvede v ljudske šole. V kratkem ustanovljena kmetijska zadruga v Malem Lošnji predložila je pravila tudi v hrvatskem jeziku, jeziku te dežele, in je sklenila, da bodo tudi poslovala v hrvatščini. Temu se je še pridružila v kratkem ustanovljena čitalnica, katera si je izbrala najlepše poslopje na trgu Malo Lošnjskega mesteca. Vse to se godi brez hrupa in agitacije.

Vsega tega in še hrvatskih naslovov nad vrati niso mogli pretrpeti živi kratkovidni in trmastih renegatov. (Pravih Italija nov tukaj ni. Vsi so le italijanski izšolani Hrvati.) Oni misijo vse to pri dobljeno omajati h kratu, kakor vojaški oddelek skuša podreti celo vrsto brambovec s splošnim a močnim ustrelom. Začeli so glodati kosti posameznih, posebno pa javno in skrivno ovajati zavisne osobe. Njih namen se razvidi že iz tega, ker se že javno izražajo, da se bodo predstavile napadane osobe kam drugam, ter čitalnico črnijo za politično društvo. Upati je, da merodajni krogi ne bodo tako kratkovidni, da bi šli na limanice izšolanim renegatom. — Še bolj pa njih živce peče, da ni jeden se ne ozira na nje in jim ničesa ne odgovarja, da bi potem imeli še več predmeta za svoje namene. Pa tudi pri narodu zgubljo vedno bolj zaupanje s takim postopanjem, ker njemu je ostudo takovrstno dopisovanje, in ovajanje spravilo je marsikaterega na pot, katerega si gotovo niso renegatje nadeljali.

Narodna zavest se polagoma, mirno in nevidno uriva, ne da bi bila kaka agitacija. Agitacijo v našo korist dea le naš nasprotnik. Kakor padača studenčna kapljica urezuje in razširja jamico v trdi skoli, da si napravi pot do bližnjega jezera, ravno tako hoče podreti narodno zavest v narod, kateri bode — dolgo časa gotovo ne more trajati — sprevidel in se prepričal, da govoriti hrvatski, tudi po domače, ni nikaka sramota — nikako zlo dejstvo — nego spoštovanje svojih pradedov in narave — in ne nasprotuje patriotizmu.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnjo številko našega lista zaplenilo je državno pravdništvo zaradi uvodnega članka „Pastirski list naših škofov in pastirski list škofa Josipa Jurija Strosmajerja“ in zaradi 6 vrst obsežne, iz „Soče“ posnete notice. Ker smo Strosmajerjeva pastirski list po drugih nezaplenjenih listih priobčili, uložili bomo proti tej zaplembi ugovor. Gledé konfiskacije same konstatujemo, da se nam je stavek stoprav danes popoludne ob 1/2. uri razpečatil, kar je uzrok, da nesmo več utegnili dodati drugega članka in drugega listka, ker ima današnja številka štiri strani priloge, zatorej potrebuje za tisk več časa.

— (VI. seja deželnega zbora kranjskega) dne 16. decembra. Centralni odbor c. kr. kranjske kmetijske družbe prosi za povišanje dosevanje podpore. Poročila deželnega odbora, s katerim se predlagajo nasveti o zgradbi bolnice za kužne bolezni, računski zaključek deželnega zaklada za leto 1886 in proračun deželnega zaklada za leto 1888, izročé se finančnemu odseku. Dr. Poklukar stavi nujni predlog, da deželni zbor sklene Nj. svetosti Levu XIII. v imenu kranjske dežele ob 50 letnici čestitati in da se gospodu deželnemu glavarju naroči, naznaniti ta sklep sv. očetu primernim potom. Nujnost ves zbor jednoglasno odobri. Dr. Poklukar potem utemeljujo svoje predloge hvali sv. očetu kot velikega pokrovitelja miru, kot vrednega vladarja sv. cerkve, kateremu se že zdaj prideva izraz „Lumen coeli“. Sosebno kranjska dežela kot eminentno katoliška ima posebno vesel uzrok praznovati petdesetletnico mašništva sv. očeta. Baron Apfaltrer se v imenu svojih somišljenikov radostno pridruži temu predlogu. Omenja pri tej prilik, da se on in njegovi somišljeni vsi pridružijo pastirskemu listu škofov goriške nadškofije in da odločno protestujejo proti neki agitaciji, ki se je hotela zatrositi v deželo. Predloga se potem jednoglasno vsprejmata. Poslanec Šuklje utemeljuje svoj predlog za ustanovitev deželne zavarovalnice z obligatnim zavarovanjem poslopij proti požaru. V skro uro trajajočem govoru z množino statističnih

podatkov dokazuje potrebo deželne zavarovalnice. Pri privatnih zavarovalnicah veljajo voditelji, uradniki in akviziterji preveč, pri deželni zavarovalnici godilo se bode to potom cesarskih uradov. Cenitelji bodo župani, občinski možje. Ko bi kdo ne bil s cenitvijo zadovoljen, pritoži se lahko pri deželnem odboru, da bode odredil drugo cenitev. Tudi škoda bi se lahko cenila. Če bi isti troški v eljali tudi za deželno zavarovalnico, prihranili bi, dasi bi bila vsaka koča na Kranjskem zavarovana, okoli 50 do 60.000 goldinarjev na leto. Pri utemeljevanji svojega samostalnega predloga je dr. Mosche z odločnimi besedami osvetljeval delovanje dopisnikov Dunajskih listov, ki grdi kranjsko deželo in nje lojalno prebivalstvo na nečuven način. Gospodu Dežmanu, ki se menda prizadetega čutil izbruhi je njegov „furor teutonicus“ pri razpravi o proračunu za deželno kmetijsko šolo na Grmu ter je na nečuven surov način napadal vodjo te šole g. Dolenca in šolo sploh. Izvrstno so ga zavrnili poslanci dr. Vošnjak, Šuklje in dr. Poklukar dokazali neresnico Dežmanovih trditev, pa ga tudi poučili, da je malo častno za moža, da napade ne-nazvočnega moža, ki se braniti ne more. Dežman je bil tako ljut, da je mej svojim govorom v jedno mer okrog sebe mahal in tudi ob mizo udaril, kar se sicer ni dogodilo več, od kar je ranji Kromer ostavil deželni zbor kranjski. Prihodnja seja je v tork in se bode včerajšnji dnevni red nadaljeval, ker se je seja ob 2. uri popoludne zaključila, ne da bi se rešil dnevni red.

— (Slovenska predstava) bode jutri v nedeljo dne 18. decembra Dramatično društvo omisli si je za „Kavarstvo in ljubezen“ do malega vse nove kostume, da prepriča slavno občinstvo o živem gibanji za napredok v vsakem obziru.

— (Pisateljskega društva) zabavni večer bode danes, v soboto 17. t. m. ob navadni uri v steklenem salonu čitalničnem. — Predsedoval bode gosp. prof. Levec, čital pa gosp. prof. Pirc.

— (Vabilo.) V nedeljo dne 18. decembra bodo se ob 11. uri dopoludne delile v dvorani Ljubljanske čitalnice popoludne zimske obleke in obutala 80 ubogim dečkom in deklicam. Damski odbor vabi najujudnejše na to razdelitev vse plemenite dobrotlike in prijatelje šolske mladine.

— (Naš rojak pevec Pogačnik) sodeloval je v koncertu, katerega je priredilo vodstvo konservatorija Dunajskega na čast prevzvišeni pokrovitelje nadvojvodinje Štefanije. Pel je g. Pogačnik na splošno pohvalo s simpatičnim, lepo donečim glasom, kakor v obče naglašajo Dunajski muzikalni kritiki, arijo Pyladesa iz Gluckove opere „Iphigenia“. Čestitamo z veseljem našemu rojaku — umetniku na tem lepem uspehu.

— (Trgovinska in obrtna zbornica.) V petek dne 16. decembra t. l. je bila ob 6. uri zvezcer v mestni dvorani redna seja, trgovinske in obrtne zbornice z naslednjim dnevnim redom: 1. Zapisnik zadnje seje; 2. Poročila o prošnjah za telegrafne postaje v Borovnici, Zgornjem Logatci, Izlakah, Loži in Gradiči; 3. Poročilo o vprašanju, ali ima neka tvrdka v Trstu podružnico v Rakeku; 4. Poročilo o vprašanju, ali smejo mizarji svoja dela tudi pleskati?; 5. Poročilo o vprašanju, ali je brijeva esanca opojna žgana pijača?; 6. Poročilo o podpori za obrtno nadaljevalno šolo v Postojini in Radovljici; 7. Predlog o nemešenji preglednikov podružnice avstro-ugarske banke; 8. Poročilo o priči nekega peka zoper razsodbo o plači njegovega pomočnika; 9. Poročilo o maksimalni tarifi za meso v Kostanjevici in v Kamniku; 10. Posamezni nasveti.

— (Za „Narodni dom“.) Upravni odbor društva „Narodni dom“ hrani še vedno lepo in raznovrstno zbirko nezahtevanih dobitkov iz časa društvene loterije. — Ker se bližata božič in novo leto in ž njima tudi božična in novoletna darila, opozori odbor na to zbirko slovensko občinstvo, ki mu podaja ugodno priliko po nizki ceni priti do primernega in okusnega darila. Ker je zbirka mnogovrstna, dana je vsakteremu priložnosti poiskati si kaj primernega za svoje sorodnike, prijatelje in znance. V zbirki nahaja se še več zlatnine in srebrnine (murčki in drugi uhani, gumbi, purtani, medailoni in broche); več stenskih ur, obilo galerijskega blaga (kasete, torbice, šivalni in potni necesairi, kadijne in jedilne garniture, lišpi, noži in caraffine); porcelan in steklovin (sladkornice, vrči); dalje tase zajemalke, žlice itd. Dobitkov je še nad 150, njih

prvotna vrednost znaša blizu 500 gld.; dobivajo se pa po močno znižani ceni. Na ogled so v pisarni Matice slovenske (Kongresni trg 7) vsak dan do poludne od 10. do 11. ure. Kdor si ogleda dobitke, ne da bi kaj kupil, plačati mora primerno globo na korist „Narodnemu domu.“

— (Stritarjevih zbranih spisov izšla sta 24. in 25. snopič. V njih se nadaljuje in konča povest „Sodnikovi“ ter pričenja povest „Rosana“.

— (Učiteljski Tovariš. List za šolo in dom) ima v svoji 24. štev. nastopno vsebino: „Učiteljski Tovariš“ — „Jezičniku“ o njegovi petindvajsetletnici. (1862—1887.) A. Funtek. — Vabilo na naročbo. — Otroška individualnost. Fr. Gabršek. — Enakopravnost v šoli — Knjiga slovenska v XIX. veku. — Kaj uči estetika. — Dež in sneg. — Književstvo in umetnost. — Dopisi. — Razpisi učiteljskih služeb. — „Učiteljski Tovariš“ stoji za vse leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr.

— (Vabilo k božičnici) slovenske deliške dvorazredne šole in otroškega vrta v Gorici, ki se bo vršila dne 22. decembra 1887 v čitalnični dvorani. Začetek točno ob 4. uri popoludne. Spored. I. del: 1. Petje: Mlatiči. 2. Deklamacija: Učenci pri jaslicah — deklamuje Jeretič Albin, iz otroškega vrta. 3. Petje: Lastovkam — III. berilo. 4. Dvo-govor: Derossi Marija in Ljudmila Eržen — iz otroškega vrta. 5. Petje: Zima. 6. Deklamacija: Najlepši čas — deklamuje Volk Marija, iz I. razreda. 7. Petje: Moj dom — iz Slavčeka, III. stopinja. II. del: 8. Igra: „Avgust ni Bog“. 9. Deklamacija: Betlehemske otrokomor — deklamuje Boštjančič Izabela, iz II. razreda. 10. Petje: Cesarska pesen. 11. Razdelitev darov. Vodstvo.

— (Hiralniški oddelek za blazne na Kranjskem.) Blaznica na Studencu in blaznični oddelek v Ljubljanski bolnici sta prenapočljena. Torej se po nasvetu primarija oddajajo neozdravljeni, a bolj mirni blazni v hiralnico pri sv. Jožefu. Red usmiljenih sestra znižal je oskrbovalinino od 50 na 45 kr. za dan in bolnika, ako je najmenj 30 takih bolnikov v oskrbi. Deželni odbor vsprijel je to ponudbo z dostavkom, da se tudi v slučaju, če bi vsled smrti nekaterih oskrbovancev skozi 14 dnij jih bilo le 28 ali 29, oskrbovalinina ne sme povisati na 50 kr. Ker pa bode vsled tega premeščanja umobolnih oskrbovanje v hiralnici stalo mnogo več nego je proračunjeno, ukazalo se je vodstvu dež. dobrodelnih zavodov, da skrbi za zmanjšanje troškov v blaznici,

— (Izpuščenje blaznih na Kranjskem.) Deželna vlada je z noto 30. januarja 1887, naznanila dež. odboru, da je ukazala vsem županstvom, da morajo vsako leto vladni predložiti izkaz o blaznih in bebcih, ki se nahajajo v občini. Ob jednem je želela, da vodstvo dež. dobrodelnih zavodov vsakega blaznega, katerega izpusti iz blaznice neozdravljenega, naznani dotičnemu okr. glavarstvu. Deželni odbor ustregel je vladni želji, ter ukazal vodstvu, da se mora v prihodnje vsak neozdravljen blazni, ki se izpusti brez reverza, naznani dotičnemu okrajnemu glavarstvu, oziroma magistratu Ljubljanskemu.

— (Loterijski donesek za razširjenje stavbe blaznice na Kranjskem.) V 11. seji dne 15. januarja 1887 naročil je deželni zbor deželnemu odboru, da naj misli na razširjenje blaznice na Studenci ter prihodnjemu deželnemu zboru predloži potrebne nasvete. Da bi deželni odbor za navedeno dozidanje si pridobil izdatne podpore, obrnil se je dne 12. februarja 1886 z ute-meljeno ulogo do deželne vlade s prošnjo, da bi za to stavbo izposlovala izdatno podporo iz državne loterije za dobrodelne namene. Z dopisom 11. junija 1887 naznanila je deželna vlada deželnemu odboru ukaz ministerstva notranjih zadev, z dne 2. junija 1887, po katerem je Njegovo velečastvo z odločilom dne 23. maja 1887 dovoliti blagovolilo, da se deželna blaznica na Studenci zapomni, da bode dobila podporo iz doneskov državne loterije za dobrodelne namene.

— (Hiralniški troški, v hiralnici v Ljubljani.) Hiralnica pri sv. Jožefu v Ljubljani vsprijema hirajoče osebe za oskrbovalinino po 50 kr. na pan. Ker se morajo vsi neozdravljeni bolniki iz bolnice oddajati občinam, dogaja se čestokrat, da se taki bolniki, ki so pristojni v kako občino na deželi, izročajo Ljubljanskemu mestnemu magistratu, kateri jih mora oskrbovati tako dolgo, dokler jih ne vsprijme domovinska občina. Ljubljanski magistrat oddaja te njemu izročene bolnike v hiralnico pri sv.

Jožefu ter zaračuna vse troške dotični občini. Nekateri župani ne pošiljajo precej po bolnike, dasi jim Ljubljanski magistrat vselej naznanja, da se bolnik oskrbuje v hiralnici ob občinskih troških. Bolniki ležijo v hiralnici po cele mesece, troški pa naraščajo, da jih potem občina, od katere se terjajo, ne more zmagati. Na primer je neka v Bled pristojna ženska od 26. novembra 1885. do 31. decembra 1886. ležala v hiralnici ter bi občina morala plačati 200 gld. 50 kr. Vsled prošnje bledske občine je deželni odbor prevzel tretjino teh troškov na interkalare hiralniškega zaklada. Ob jednem pa je deželni odbor prosil mestni magistrat, naj vselej njemu naznanja, kadar odda kako osoba v hiralnico. Deželni odbor pa potem pozivlje županstvo dotične občine, da prenzame nemudoma bolnike v občinsko oskrbovanje.

(Most čez Savo pri Dolu.) V XII. seji dne 18. januvarja 1887 je deželni zbor o prošnji občine Dol in dr., da bi se dovolila podpora za zgradbo mostu čez Savo pri Dolu, sklenil tole: "Prošnja občine Dol in sosednih občin se izroča deželnemu odboru, da vprašanje zgradbe mostu čez Savo preudarja in v prihodnjem zasedanji deželnemu zboru o tem poroča." Deželni odbor naznani je ta sklep deželnega zbora županstvom občin Dol, Dob in Domžale z dostavkom, da bode to vprašanje vzel v pretrovanje. Pri tej priliki moral je deželni odbor županstvu občine Dol tudi omeniti, da je mnenje županstva napačno glede tega, da bi bil slavni deželni zbor za zgradbo tega mostu že jeden krat dovolil podporo v znesku 10.000 gld., ker tak sklep ni nikjer zabeležen. Ob jednem se je ta deželozborski sklep naznani tudi okrajnim cestnim odborom za okolico Ljubljansko, v Kamniku in Brdu, katerim se je naročilo, da se izjavijo o potrebi tega mostu, kakor tudi glede tega, koliko podpore bi bilo pričakovati za to zgradbo iz blagajnice cestnega okraja. Na to so od imenovanih treh cestnih odborov sledči odgovori došli: Okrajni cestni odbor Kamniški pravi v svojem poročilu dne 11. aprila 1887, da je zgradba tega mostu zelo potrebna, vendar pa ne more v ta namen nobenega doneska dati, ker bi se ta most v Brdske cestne okraji gradil. Okrajni cestni odbor za okolico Ljubljansko izjavil se je v svojem odgovoru dne 17. julija 1887 tako, da zgradba napominanega mostu za one, v cestni okraj Ljubljanske okolice spadajoče, ob dotični cestni progi ležete vasi ni potrebna, ker se na cesti proti Savskemu brodu, katerega naj bi nadomestil projekirani most, le malo občuje. Tudi bo po mnenju tega cestnega odbora ves drugi promet na tej progi zelo odjenjal, kakor hitro bo dodelana Kamniška železnica. Cestni odbor, ki bode v kratkem imel veliko stroškov za druga cestna dela, mora torej vsako podporo za zgradbo tega mostu odreči. Okrajni cestni odbor v Brdu povedal je vendar jedenkrat tudi svoje mnenje v poročilu dne 1. oktobra 1887, da mora namreč priznati potrebo tega mostu za lokalni promet in da ne more doneska za zgradbo kar naravnost odreči. Toda tak donesek bi cestni okraj Brdske hudo zadel, ker bi bilo pri podpisnem davku 30.000 gld. treba zelo visoke priklade, ako se hoče dati le količaj zdatna podpora za zgradbo tega mostu. Ta cestni okraj je tudi tega mnenja, da bo Ljubljansko-Kamniška železnica na promet čez Savo pri Dolu zelo neugodno uplivala, ker trgovci in gostilničarji Brdskega okraja, ki dobivajo zdaj svoje blago od železnične postaje v Lazah po cestni progi čez Dol, bodo pri ugodnih železničnih tarifih odpravljali in dobivali svoje blago po Ljubljansko-Kamniški železnici. Z ozirom na izjave interesiranih okrajnih cestnih odborov in z ozirom na to, ker se ne daja tajiti, da je zgradba tega mostu v zvezi z Ljubljansko Kamniško železnico, misli deželni odbor, da mu je v tej zadevi še počakati.

(Na smrt osojen) predvčeraj je bil zatožen pred porotnim sodiščem Ljubljanskim 42letni bajtar Primož Primožič iz Lavtarskega vrha zaradi budodelstva umora. Dne 10. novembra 1877. bil je zatoženi Primožič zvečer v družbi z Janezom Razložnikom na Bukovem vrhu (okraj Škofjeloški) pred koparsko bajto in pridružil se je tudi Tone Dagarin. Prišli so vsi trije na Bukovi vrh, da so delali kope. Vsi trije so popili mnogo nesrečnega žganja in ko so bili pijani, skregala sta se zatoženi Primožič in Janez Razložnik. Bilo je mej njima namreč staro sovraštvo zaradi malovrednega krila, katero bi bil baje imel dobiti zatoženi Primožič iz neke zapuščine, katere si je pa prisvojil, kakor je zatoženec neopravičeno misil, Janez Razložnik. Ko

se je kreg pričel, odšel je Tone Dagarin, češ, da mora iti gledat h "kopi". Kmalu potem pa je začul teške udarce in stokanje, videl pa ni nič, kajti kopa je rayno zelo plamela in edim je bil gost. Gre gledat, kaj se je zgodiло in najde Janeza Razložnika že mrtvega iz mnogih ran krvavečega. Ko Dagarin vpraša zatoženca, kaj je storil Razložniku, mu je le-ta odvrnil, da ničesar, kaj mu je to mari, naj ide spat. Dagarin se je takoj odpravil k sodišču v Škofji Loki, da naznani umor. Mej tem časom pa je bil tudi že prišel tjakaj zatoženi Primož Primožič ovajat se sam, rekoč da ne ve, kaj je storil, ker je bil pijan. Sodnijska preiskava je pokazala, da je Primož Primožič res nečloveško ravnal z Janezom Razložnikom. Sekal je zatoženec Razložnika s sekiro nasajeno na dolgem toporišči, in mu prizadejal na glavi in obrazu šest groznih ran, da so bile kosti ali presekane ali pa počene in zdrobljene, da je sekira pri nekaterih ranah prodrla naravnost v možgane. Poleg teh prizadejal mu je še štiri telesne poškodbe, tako, da je Janez Razložnik, takoj umrl. Zatoženec ne taji dejanja, a zagovarja se, da je bil popolnem pijan. Porotnikom se stavita dve vprašanji, glaseče se na umor in je li Primožič doprinesel dejanje v popolnej pijanosti. Porotniki so prvo vprašanje z 11 proti jednemu glasu potrdili, isto tako pa z 11 proti jednemu glasu vprašanje zaradi pijanosti zanikali. Sodišče, na čelu mu deželne sodnije predsednik gosp. Kotvar, obsodilo je zatoženca Primoža Primožiča na smrt, na vislice. Državnega pravdnika zastopnik g. dr. Kavčič izjavil je, da bode v tajnej obravnavi sodišču stavlji posebne predloge zaradi pomiloščenja zatoženca. Zatoženi zaslil je smrtno sodbo prav mirno in ni ugavarjal, ko je sodišče sklenilo, da ima plačati udovi umorjenega Razložnika devet goldinarjev za pogreb, več vdova namreč zahtevala ni.

Telegrami "Slovenskemu Narodu":

Celje 16. decembra. K današnji volitvi prišlo 241 volilnih mož. Vsi dali glas dr. Serneču. To je zopet jednoglasna volitev v Celji.

Zader 17. decembra. V deželmem zboru utemeljeval Bakotič svoj predlog glede upeljave ruskega jezika, kateri predlog naj se izroči odseku 5 članov. Vsi Hrvatje, Italijani in predsednik Vojnović glasovali so proti predlogu, za katerega je glasovala samo srbska petorica.

San Remo 17. decembra. Makenzie bode danes zopet odpotoval.

Dunaj 16. decembra. Kljubu vsem zanikanjem se sme zagotavljati, da se pripravljajo važne osobne premembe, ki se bodo tukale tudi vladne sisteme. Nevarnost spora z Rusijo bila je že velika, a najvišji upliv posegli so vmes ter odstranili nevarnost. Ob sebi se umeje, da faktorji, ki so svojim sodelovanjem državo postavili pred tako nevarnost, nemajo več zaupanja odločilnih krogov. Vse nasprotne vesti neso verodostojne. Zlasti razmere na Ogerskem in v Galiciji se bodo temeljito popravile.

Peterburg 16. decembra. "Journal de St. Petersburg", govoreč o "Ruskega Invalida" članku, odklanja Rusije odgovornost, da se oboroženi mir vedno podkreplja ter pravi: Namerava li srednjeevropska liga svojimi zvezami, svojim oboroževanjem izključno vzdržati mir ter po pogodbah določeni "Status quo", pridružuje se Rusija, toda le gledé tega mirovnega jamstva. Če Rusija ob svojih mejah ukrepa potrebne defenzivne korake, da se vzdrži ravnotežje sil, preostaje samo še določba, kako daleč se sme tirati finance in gospodarski položaj vseh dežel teško tlačenega zloraba načela "Si vis pacem, para bellum". Najboljše sredstvo je, da se ohrani mir, ki ga želi vesoljni svet in katerega boderemo vsled dobrih odnosov z našimi sosedji dolgo časa ohranili.

Poslano.

Ker se moj izstop iz odbora "Narodne tiskarne" tolmači večinoma krivo, izjavljam, da sem izstopil le vsled izrečne želje glavnega ravnateljstva banke "Slavije".

V Ljubljani, dne 17. decembra 1887.

Ivan Hribar.

Spominjajte se Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih. (890-5)

Zdravljene pospešuje. Pri odprtih ranah, otekinah in ulesih se z Molovim "Francoskim žganjem" odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljene. V steklenicah po 80 kr. Po poštem povzetji ga razposila vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaju, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (19-9)

Poslano.

Neusteин-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znatenih zdravnikov pripravljeno sredstvo proti zavasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari:** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rndeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-ji. (817-14)

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katera pripravljena novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (tase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanji las, pleščih, golobratih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in dolej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razklatati ter hvalebiti to iznajdbo, kakor bi zaslužila, temveč opozarjam o. n. čitatelje na dotično anonsa in pripravljeno poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Loterijne srečke 14. decembra.

V Brnu: 88, 16, 50, 24, 77.

Tujci:

15. decembra:
Pri Slovnu: Bochin, Pače z Dunaja. — Schafgotsch iz Inomosta. — Haukam iz Prage. — Zukal iz Opave. — Ruprecht iz Trebnjega. — Sock iz Ljubljane. — Martinek iz Trsta. — Florio iz Trsta. — Polc iz Pontebe. — Poldrovac iz Pazina.

Pri Maliči: Bock, Schlesinger, Lustig z Dunaja. — Mangold iz Budimpešte. — Kautschitsch iz Sevnice. — Fischl iz Karlovca. — Muk iz Kranja. — Buchwald iz Domžal.

Pri južnem kolodvoru: Schuscheck iz Budimpešte. — Jelovšek iz Litije. — Blaque ob sv. Gregorja. — Berlič iz Trsta.

Pri bavarskem dvoru: Mun iz Jezera.

Umrli so v Ljubljani:

16. decembra: Marija Klopčič, hišnega posestnika žens, 33 let, Florjanske ulice 24, za jetiko. — Viktor Ježek, inizarjev sin, 4 mesece, Poljanska cesta 37, za božastjo.

V deželnej bolnici:
14. decembra: Marija Krajšek, gostija, 60 let, bila umirajoča prenesena. — Marija Prošek, gostija, 70 let, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Das	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Močina v mm.
15 dec	7. zjutraj	733-28 mm.	4·4° C	sl. jz.	dež.	19 30 mm.
	2. pop.	730-98 mm.	6 0° C	sl. svz.	dež. obl.	
	9. zvečer	732-27 mm.	6 2° C	sl. svz.		
16 dec	7. zjutraj	735-38 mm.	3 0° C	brevz.	meglaj.	0-00 mm.
	2. pop.	737-67 mm.	6 2° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	739-15 mm.	3 8° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 5·5° in 4·3°, za 6·6° in 5·7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

včera)	—	dan
Papična renta	gld. 75-60	gld. 75-70
Srebrna renta	" 78-65	" 78-65
Zlata renta	" 107-0	" 106-80
5% marčna renta	" 88-65	" 89-05
Akcije narodne banke	" 867-	" 860-
Kreditne akcije	" 270-	" 270-
London	" 126-50	" 126-55
Napol.	" 10 02	" 10-02
C. kr. cekini	" 6-	" 6-01
Nemške marke	" 62-02%	" 62-10%
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 "	162 " —
Ogerska zlata renta 4%	97 " —
Ogerska papirna renta 5%	79 " 65 "
5% štajerske zemljije, odvez. oblig.	105 " —
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	— " —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zač. listi	125 " —
Prior. oblig. Elizabethen zapad. železnice	— " —
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 "	— " —
Kreditne srečke	100 gld.	178 " 50 "
Rudolfove srečke	10 "	19 " 30 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	96 " —
Transmway-društ. velj. 170 gld. u. v.	209 "	50 "

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil. * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Javna zahvala.

Podpisani štejem si v prijetno dolžnost gospodu **dru. L. Jenkotu** izreči najtoplejšo zahvalo za res izborne in prav uspešno operacijo pri mojem sinu, kateri na jedno oko že 10 let ni videl in drugo imel tudi pokvarjeno; sedaj pa po trudu gospoda dr. Jenkota hvala Bogu prav dobro vidi. Priporočam torej gospoda doktora vsem, ki trpē na takih boleznih kot pravega veščaka.

Anton Avbel,
(887—3) pekovski mojster,
v Ljubljani, na sv. Petra predmestji.

Poslano.

Pijte
Ubald pl. Trnkóczy-jevo
hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.
II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to najbolj ugaja.

III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.

Važno in neobhodno potrebno za bolehaloče na želodelci, prsih, jetrih, obistih in živeih, za dojenčke, otroke, slabotne, za ženske pred in po otročej posteli, prebolele, malokrvne i. t. d.

Zamotek s $\frac{1}{4}$ kilo vsebine velja samo 30 kr.

Dobiva se v (612—11)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prodajalci na drobno dobé znaten rabat.

V Ljubljani, na cesarja Josipa trgu.

CIRKUS SCHLEGELO.

Danes v soboto 17. decembra
zvečer ob 7. uri:

Velika parforce-predstava.

Nastop vseh umetnikov in umetnic.

V nedeljo 18. decembra

dve veliki ekstra-predstavi.

Prva ob 4. uri popoludne, druga ob 7. uri zvečer.

Vse natančneje po listkih.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udano

(899) **M. Schlegel**, ravnatelj.

Velečastito občinstvo posebno opozarjam, da sem najel od včeraj naprej Dunajsko žensko godbo, obstojejo iz 8 esob.

Slovenka ali Hrvatica,

gospodična ali vdova, 24—30 let starca, olikana, resna, iskrena, iščesa svojo srečo v mirnem družinskom življenju, pošoji do 15. januarja zaupno svojo ponudbo vdom v najboljih letih, uradniku z 1800 gld. na leto pod napisom: „M. roslav Dobrovac v Sp etu (Spalato). — Poste restante“. — Tajnost sveta.

(905—1)

Vožji listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
(43—50)
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

Kri čistilne krogljice
so se vselej sijajno osvedočile pri zaboranju človeškega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpanih užih, skaženem želodelci, pomaučkanju siasti do jedij, jetnih in obistnih bolezni, in presegajo v svojem učinku vse druga v reklamah toliko proslavljanata sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarina sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s Č skatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (606—10)

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Štajersko vino lastnega pridelka **dr. Jos. Waldherr-ja.** **Kovačkovrško vino** (Schmitsberger) v steklenicah.

1 liter	60 kr.
$\frac{1}{2}$ liter	32 "
$\frac{1}{4}$ "	18 "

Za vrnene steklenice se povrne:
Za 1 liter 8 kr.
 $\frac{1}{2}$ liter 6 "
 $\frac{1}{4}$ " 5 "

Zaloga:

v Beethovenovih ulicah št. 6, pri Petru Lassnik-u, Josipu Kordin-u, Viktorji Schiffer-ji, Edvardu Mahr-u, v Nemških ulicah št. 4. (901—1)

Novo, lepo in po ceni!

FERD. BILINA & KASCH

v Ljubljani, v Židovskih ulicah št. 1
imata

za Božič in Novo leto

veliko izber

najfinjejših, elegantnih, nerazlomljivih „punčik“, ki se smejo prati, razne velikosti, umetno opravljenih po najnovejši modi.

Tudi ima v zalogi razne cena punčike in različne igrače.

Velika zaloga neoblečenih punčik, take se tudi oblečojo, kakor kdo želi in naroči. (859—5)

Posebno priporočava:

našo zalogu najnovejših listnic, patentovanih mošnje, smotknjakov za smotke in smotčice, tobačnic, visitiers in žepnih necessairs.

Zimske rokavice vsake vrste v največjej izberi po najnižji ceni.

Kravate za gospode in kravatne igle. Najnovejše po 20 kr. in dražje.

Zaloga najfinjejših domaćih in tujezemskih parfumov, mila, glavnih, zobnih in krtač za obleko.

Hlačniki, trakovi za nogovice, kovčegi, potne torbe in popolne oprave v največjej izberi.

Popolna razprodaja klobučnastih čevljev za gospode, dame in otroke po znatno znižanih cenah.

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
spediterji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (401—33)

Dober zasluzek!

Solidne osobe iščemo za prodajo zakonito dovoljenih premijskih srečk in damo visoko provizijo, oziroma stalno plačo. (778—18)

Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft.

Adler & Co., Budimpešta.

BUDIMSKA Rákóczy GRENCICA.

Kot gotovo uplivajoče čistilno sredstvo pripomorejo najslavnejši zdravnički pri trebošnih boleznih, zastajajoči krvi, zlatej žili, bolezni na jetrih in ledicah ter škročiloznih bolezni, mrzlici, protini, spuščajih, zapiranji itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.

Lastuiki: bratje Loser v Budapešti.

Posebna, v tej deželi razširjena bolezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta uzroka te bolezni, ki nas nenadoma napade. Mnogi ljudje trpē včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v hrbtni, čutijo se zaspane in trudne, imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj: nek poseben slez se jim nabira na zobeh, slasti nemajo do jedij, v želodci leži jih neka teža v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpenje, katerega ne odpravi uživanje jedij. Oči upadejo, roke in noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne se kašelj, sprva suh, čez nekaj mesecov pa z zelenkastimi izvrški. Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspantan, spanje ga ne upokoji; potem postane nervozan, razdražljiv in nejovljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrči, kakor bi se mu cela glava sukala; črva se mu včasih zamaši, koža mu je včasih suha in vroča, kri posamezne gošči, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladek, včasih pa kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu pa se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teške onemogočnosti in zaspansosti. Ti simptomi se pogostom ponavljajo in lehko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele boleha za to bolezniško v jednej ali drugoj obliki. Shäkerjev izvleček pa spravil urejenje jedij na tako pot, da bolno telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodan, in število spričeval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine bolezni, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se poslednje zlo odpravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Shäkerjev izvleček. Spričevala na tisoče osob to dokazujo brez vsake dvoje, kajti pohvalno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvrstno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osobe, ki bolehalo za zaboranjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne krogljice“ v zvezi s Shäkerjevim izvlečkom. „Seigel-ove čistilne krogljice“ odpravijo zaboranje, krotke mrzlice in prehlajenja, odpravijo glavobol in zatrž žolčnico. Kdor jih je edenkrat poskusil, bodo jih gotovo še dalje rabili. Uplivajo polagoma in ne napavljajo nobenih bolečin. — Cena 1 steklenici Shäkerjevega izvlečka gld. 1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih krogljic“ 50 kr. (554—3) Lastnik „Shäkerjevega izvlečka“ in Seigelovih krogljic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdon Road E. C.

Glavno zalogu in centralno razpostošljajalnico ima Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromeriji (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

Gozdni čuvaj

vzame se v službo od meščanske korporacije v Kamniku.

Plača na mesec 25 gld.; stanovanje, drva in nekaj njive prosto.

Zahteva se potrebna zmožnost in sposobnost za službovanje v hribih.

Zahteva se potrebna zmožnost in sposobnost za službovanje v hribih.

Dosluženim vojakom se dá prednost.

Čas za prošnje do 1. srečana 1888.

Upravništvo mešč. korporacije v Kamniku.

Najstarejše domače zdravilo je „konc. cvet za ude“, povsed znan pod imenom (830—6)

Klosterneuburški fluid za protin, Preiskan v kemičnih laboratorijah za zdravstvenopolicijske preiskave in je predaj zavarovana z varstveno znamko.

Cena $\frac{1}{2}$ flac. 50 kr., veliki flac. 1 gld.

Razpošilja lekar A. HOFFMANN, Klosterneuburg.

Za zavijanje in vozni list je plačati pri poštnih pošiljvatih 15 kr. posebe. — Pristnega ima v Ljubljani lekar J.

Swoboda: v Rudolfovem lekar Ferd. Stalca.

CACAO ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajskoj razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800—28) Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Lassnik-u. Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE, c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpostošljajalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

(885—1)
PRIPOROČA
SEEMANN
V LJUBLJANI.

C. kr. izključno privilegovana

PASTA PROTI POPENJU OKEN.

Ta pasta zabranjuje oslepenje, potenje in zmrzovanje oken, njena poraba je prista prosta in hitra, poleg tega pa še popolnem brez truda. **Prozornost oken zaradi nje nič ne trpi**, torej je posebno priporočati za okna pri prodajalnicah.

■ Ce se očalna stekla ž njo preparirajo, se tudi ne poté. ■

Izdeluje jo samo:

Kemična tovarna RICH. GAERTNER-ja, Wien, I., Giselastrasse 4.

CENA: Lončku za poskušnjo 50 kr. (v pismenih markah).

Velikemu lončku, zadost za celo zimo, gld. 1.50.

Razpošilja se poštne prosto. — Predajalc na drobno dobé rabat. — Dobiva se pri vseh boljših trgovcih. (787—1)

J. Berner-ja in sinov
deželna
nasladna, suharna in zdravilična pekarija
v Slatini pri Rogatci na Štajerskem

posebno priporoča (883—8)

suhar,
kateri vedno izdeluje v izvrstnej baži, ki ga prodaja v Ljubljani gospod
RUDOLF KIRBISCH, sladčičar na Kongresnem trgu.
(Naročila na zunaj se točno izvrši.)

Augusta Tschinkelna sinovi.
Od našega posestva pri Ljubljani imamo na prodaj še kacih
20 oral
dobro obdelanih njiv
v katastralnih občinah:

Kapucinsko predmestje: Parc. štev. 94, 97, 100, 102, 105.
Št. Petersko predmestje: " 239, 240/1 (stavbeni prostor).
Spodnja Šiška: " 369 a/b, 425, 413, 467, 468.

Razen tega prodamo še razne
kmetijske vozove in drugo orodje.

Vprašanja naj se pošiljajo nam direktno.
V Ljubljani, dne 9. decembra 1887. (889—8)

Augusta Tschinkelna sinovi.

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo železnino, naj bode priporočena zalogá

železja in vseh v to stroko spadajočih stvariij

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej JAKOB NEKREP,
v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in **prav nizki ceni**
okova za okna in vrata, štorje za štokodoranje, drat in eveci, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zalogá pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se
stroji in orodja za poljedeljstvo,
kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznicne, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje. (523—25)

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik **Ganz-a & Co. v Budimpešti**, preskrbjuje dobroznané **trdolive valjarnike** (Hartguss-Walzenstühle), **cilindre, škrbe** (Aufzüge), vse **aparate, transmisije in príprave za miline**. Narije in načrti napravljajo se po najnovješih skusnjah.

Specjaliteta: **Vsakovrstne žage in stroje za obdelovanje lesa**. Preskrbjuje hitro idoče **parne stroje in varnostne parne kotle**.

Tudi napravlja **plinove motorje**. Zastopstvo **Langen-a & Wolf-a** na Dunaju.

Indiciranje parnih strojev, njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836—6)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zmanj. Zvedel sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dñ, sem bil že precej boljši, čez pet mesecov pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašati dra. Schützeja ml., ki me je res prav po očetovsko zdravil, toda zmanj. Nadejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno boleznen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovaljem Jan Ježek v Holiceh.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabí deli krvi, je uže več let splošno znani in prižubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetu, napetji, bljevanji, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjosti želodca z jedmi, zasilenji, krvnem natoku, hemerojidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah trevih, hipochondriji in melankoliji (vsled motenja prebave); isti olivija vso delavnost prebave, napravlja križnato v tisto in telesu da zoper prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznano **ljubljansko domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svete.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzama iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajev dobili neuspešno zmes, aka so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaroloh, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Chri- stofoletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kirner, lekar; G. B. Pon- toni, lekar. V Idriji: Josip Warto, lekar. V Oglejji: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

■ Vse lekarne v Avstro-Ogerskej imajo za- logo tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej prevari,

opozarjam vse častite naročnike, da ima vsaka ste- klenica iz izvirnem mojem receptu napravljenega dr. Rosovega zdravilnega balzama na jednej strani v steklo utisneno moje firmo z zakonito zavarovano moje varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven natisneno vigneto. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi **utisnena moja varstvena znamka**. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz modre lepenke z naslednjim češkim, nemškim, ogerskim in francoskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“ iz lekarne B. Fragner-ja, „pri črnem orlu“, v Pragi, št. 205—III, na konci škatljice je pa na- tisnena zgornj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bukah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanj, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenji, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolennih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpolakanih rokah, zoper lišaje, zoper otekline po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, **potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi**. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem **rana prej ne zacepi**, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprete in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

■ Škatljice po 25 in 35 kr. (90—18)

Balzam za uho.

Skušeno in po množih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani nagluhost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.